

Z jednání rady městyse

Rada městyse na svých jednáních mimo jiné projednala následující:

1. Výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu na dodávky v rámci realizace projektu „Dodávka malotraktoru a pracovního nářadí pro údržbu městyse Svítávka“.
2. Podání žádosti o dotaci na Czech POINT ze strukturálního fondu na upgrade pracovišť. Dotace na plnou verzi projektu v částce 50.000,-Kč byla získána v r. 2007, nyní jde o upgrade – nákup výpočetní techniky a služeb: multifunkční zařízení tiskárna – skener – kopírka, čtečky čipových karet, kabely a ostatní. Celkové náklady na projekt činí 68 540,-Kč.
3. Rada městyse schválila granty městyse Svítávka pro rok 2009 v následujících výších:

- Základní škola Svítávka – interaktivní kurz cizího jazyka	6 500,-Kč
- Základní škola Svítávka – školní výlet do Prahy	5 000,-Kč
- Mateřská škola Svítávka – slavnostní loučení se školáky	5 000,-Kč
- Mateřské centrum Ferda – vybavení mateřského centra	10 000,-Kč
- TJ Sokol Svítávka – dovybavení sportovního a kulturního areálu	30 000,-Kč
- TJ Sokol Svítávka – SOKOLENÍ – propagace životního stylu	1 500,-Kč
- TJ Sokol Svítávka – turnaj žáků ve stolním tenisu	1 000,-Kč
- Mlékárna Olešnice Cykloklub kolová Svítávka – 5. kolo světového poháru v kolové	40 000,-Kč
- SK Moravan Svítávka – dokončení rekonstrukce fotbalového hřiště	25 000,-Kč
- Ochotnické divadlo Svítávka – akce pro děti v r. 2009	20 000,-Kč
- místní část Sasina – Dětský den, rozloučení s létem, Mikuláš	10 000,-Kč
- Myslivecký spolek Svítávka – Celoroční péče o chov zvěře a životní prostředí	10 000,-Kč

Rada městyse neschvaluje poskytnutí následujících grantů:

- ZŠ Svítávka – barvy očima dětí	4 000,-Kč
- ZŠ Svítávka – „pasování na čtenáře“	3 000,-Kč
- Motokrosový klub Svítávka – závody startovné	4 000,-Kč
- Svatojánský pěvecký sbor – činnost pěveckého sboru	15 000,-Kč
- Šacher Lukáš – MS v USA – nákup sportovních potřeb	10 000,-Kč

Zbývající prostředky schválené v rozpočtu obce na přidělení grantů budou přerozděleny v dalším kole.

4. V rámci politiky zaměstnanosti podání žádosti na Úřad práce Blansko o příspěvek na vytvoření dvou pracovních míst v rámci veřejně prospěšných prací.

Dne 20. 4. 2009 bude zahájena rekonstrukce náměstí, která započne demolicí domu č.p. 124. Na tuto demolici naváže výstavba průtahu náměstí výstavbou nové komunikace s chodníky a bude napojena na stávající komunikaci před restaurací u Zvonu. Bude částečně omezen provoz před restaurací U zvonu a průjezd ve směru na Letovice a Míchov.

Informace z radnice

Cestovní pasy

Od 1. 4. 2009 se vydávají cestovní pasy se strojově čitelnými údaji a s nosičem dat s biometrickými údaji. Na cestovních dokladech totiž přibude další biometrický znak v podobě otisku prstu. Všechny již vydané typy cestovních pasů jsou platné po dobu v nich uvedenou. K cestám do států Evropské unie lze kromě cestovních pasů používat také občanské průkazy.

Cestovní doklady vydává Městský úřad Boskovice, nám. 9. května.

Humanitární sbírka

Občanské sdružení Diakonie Broumov ve spolupráci s Úřadem městyse Svítávka pořádá dne 30. 4. 2009 od 13.00 – 16.00 hod., v přízemní budovy úřadu městyse (bývalá školní jídelna) humanitární sbírku.

V rámci humanitární sbírky můžete odevzdat:

- letní a zimní oblečení (pánské, dámské a dětské)
- lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony, látky
- domácí potřeby – nádobí bílé a černé, sklenice
- péřové a vatové přikrývky, polštáře a deky
- knihy

Vše jen funkční.

Věci prosíme zabalit do igelitových pytlů nebo do zabezpečených krabic, aby se nepoškodily transportem.

Děkujeme Vám za pomoc materiálně a sociálně potřebným lidem.

Sběr železného šrotu

Ve dnech 24. 4. 2009 od 15.00 – 18.00 hod. a 25. 4. 2009 od 8.00 – 15.00 hod. pořádají místní hasiči sběr železného šrotu. Železný šrot bude postupně odebírán z jednotlivých domů občanů.

Nebezpečný a velkoobjemový odpad

Dne 22. 5. 2009 od 15.00 – 18.00 hod. a 23. 5. 2009 od 8.00 – 12.00 hod. bude proveden sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu na náměstí Svobody (bývalé Bílkovo).

Jedná se o sběr odpadu od občanů, ne od podnikatelských subjektů. Pracovníci úřadu městyse budou v tyto dny sběr od občanů přebírat a třídit.

Velkoobjemový odpad – jedná se o odpad, který se svým objemem nevejde do popelnicových nádob. Tedy o nábytek, matrace, velké plastové věci, větší nádoby, vaničky, plastové

stoly, židle, podlahové krytiny, sanitární zařízení, keramiku a podobné věci z domácností.

Nebezpečný odpad – jde o oleje, barvy, nádoby od olejů, maziv, barev, lepidel, brzdových kapalin, zářivky, akumulátory, filtrační materiály, agrochemické obaly, pesticidy, fotochemikálie, kyseliny, rozpouštědla, ředidla, pneumatiky.

Dále ledničky, mrazicí pulty, televizory, rozhlasové přijímače, PC sestavy i jednotlivé části a různé domácí elektrospotřebiče, kalkulačky, telefony – tedy vše, co je na elektrický proud jakéhokoliv napětí. Elektro zařízení musí být nerozebrané a tedy v úplném stavu, což má velký vliv na další odstraňování tohoto odpadu.

Společenská kronika

Blahopřejeme občanům, kteří slaví svá životní jubilea:

Jarmila Strbačková	16. 3.
Jiří Kuběna	22. 3.
Zdeňka Bartušková	24. 3.
Alena Novotná	30. 3.
Libuše Lepková	2. 3.
Jan Valouch	18. 3.
Jarmila Randulová	19. 3.
Ludmila Chloupková	21. 3.
Jarmila Cetkovská	2. 3.
Františka Jurková	9. 3.
Josef Dyčka	19. 3.
Ladislav Dvořák	14. 3.
Miloš Marek	28. 3.
Josef Procházka	2. 3.
Bohumil Komárek	4. 3.
Josef Parák	14. 3.
Anna Hrubá	1. 3.
Josef Hrubý	24. 3.
Zdeněk Holek	20. 3.
Hildegard Krejstová	18. 3.
Václav Hlávka	9. 3.
Antonín Mikoška	7. 3.

Jaroslav Hubáček	31. 3.
Jiřina Křížová	28. 3.
Kliment Česálek	15. 3.
Květoslava Šaršonová	8. 3.
Zdeňka Cvrkalová	17. 3.
Petr Hudský	8. 4.
Pavel Juřek	12. 4.
Josef Brandner	15. 4.
Jitka Petrová	16. 4.
Marie Maršálková	30. 4.
Ladislav Bránský	1. 4.
Marie Lexmannová	12. 4.
Milan Bartušek	24. 4.
Jarmila Maršálková	3. 4.
Radomíra Vanclová	4. 4.
Jiří Šváb	23. 4.
Jiřina Pučálková	7. 4.
Jaroslava Antlová	11. 4.
Zdenka Hosová	13. 4.
Marie Hrudová	6. 4.
Jarmila Hartmanová	6. 4.
František Matějů	2. 4.

Blahopřejeme rodičům, který se narodily tyto děti:

Matěj Procházka	20. 3.
-----------------	--------

Vzpomínka na naši paní učitelku

Když jsem ve středu 1. září roku 1957 poprvé ráno vstoupil se svojí maminkou do 1. třídy tehdejší Osmileté střední školy ve Svitávce a usednul na volnou židli v lavicích, nastalo za krátký okamžik ticho. Do třídy vešla štíhlá, tmavovlasá a usměvavá paní učitelka. Od té chvíle jsme znali nejen její tvář, ale i její charakteristický

hlas. To ona nás naučí číst, psát, počítat, malovat... Společně budeme poznávat spoustu dalších, pro nás neznámých, věcí.

I po více než padesáti letech se mi vybavuje situace, kdy nás prvňáčky požádala, abychom se představili svým novým spolužákům a přítomným rodičům. S ostychem a vnitřním rozechvěním se jeden po druhém zvedáme a před „velkým publikem“ říkáme nahlas své jméno a příjmení. Všichni – až na jednoho. Ačkoliv nepatřil na ulici k zakřiknutým hochům, ve chvíli, kdy na něj přišla řada, zasunul se bleskově pod lavici a zůstal tam až do té doby, než jsme se začali rozcházet domů. Paní učitelka na něj nenaléhala a přešla celou situaci jakoby bez povšimnutí. Určitě toho hodně věděla o křehké dětské duši, o tom co je strach i tréma.

Čas potom rychle běžel, na Vánoce již díky paní učitelce známe celou abecedu a můžeme číst první knížky, které nám Ježíšek nadělal pod stromeček. Ta moje byla O letadélku Káněti z pera Bohumila Říhy.

Měl jsem to životní štěstí, a se mnou celá třicítka spolužáků, že nás tato paní učitelka, opět jako třídní, doprovázela naším školním životem ještě od šesté až do deváté třídy. Z těch let utkvěla v paměti spousta vzpomínek nejen na školní vyučování, ale především na společné absolvování celé řady výstav a výletů během školního roku a několikadenní tzv. putování po vlastech českých na konci jednotlivých školních ročníků. S naší paní učitelkou jsme prožili silnou bouři plnou blesků doprovázenou průtrží mračen v lesích někde na trase Telč – Dačice – Slavonice, po té následoval dobrodružný přechod silně rozvodněného potoka. Dalším rokem nám na úzké stezce Kozích hřbetů v Krkonoších hrozilo uklouznutí a pád do hlubin v okamžiku, kdy téměř v polovině cesty opět zasáhl déšť a donutil nás vrátit se na Luční boudu. A v poslední třídě to byly tradiční Vysoké Tatry s náročným celodenním výstupem na Rysy.

Posledního školního dne roku 1966 se s námi loučila

s dojetím a slzami v očích. Je mi již dlouho známo, že na naši třídu celý zbytek svého dlouhého života ráda vzpomínala. Tou naší třídní učitelkou nebyl nikdo jiný, než paní Libuše Hoffmanová.

Narodila se 28. února 1915 ve Svitávce v rodině rolníka Josefa Kolínka, jako prostřední dítě ze tří sourozenců. Hospodářství, kterému později říkala „na gruntě“, tvořily polnosti s loukami a dvůr s chlévy plnými drůbeže a domácího dobytka. Josef Kolínek, válečný poškozenec s podlomeným zdravím z 1. světové války, se jako pokrokový vlastenec vzdal státní finanční podpory s prohlášením, že nebude okrádat mladou republiku, když má z čeho uživit rodinu. V roce 1926 však umírá a veškerá starost o rodinu a hospodářství tak připadla na matku Františku a děti.

Po ukončení obecné a měšťanské školy roku 1929 zůstává čtrnáctiletá Libuše dva roky doma a pracuje v zemědělství. Její představa o dalším životě je ale jiná. Přemýšlí o dalších studiích a vzdělávání. Po krátkém intermezzu v hotelu Ungar ve Svitavách, kde se v převážně německém prostředí učí vařit za současného zdokonalování svých znalostí němčiny, dokončuje 4. třídu měšťanské školy v Letovicích a následně přestupuje na Státní československou reálku do Jevíčka, kam dojíždí ze Svitávky na kole. Její studijní léta pokračují na Státním československém ženském ústavu učitelském v Brně, kde má již mnohem větší možnosti i pro vlastní obživu pomocí kondicí, hlavně z matematiky. Toto studium, které končí roku 1937 maturitou, absolvuje s vyznamenáním.

Jako tehdejší studentka vstupuje do Sokola a zúčastňuje se mnoha závodů za brněnský Sokol i TJ Sokol Svitávka. O prázdninách se svojí spolužačkou projedou na kole celou naši tehdejší republiku – od Aše až po Jasinu na Podkarpatské Rusi. Nejen na tehdejší dobu zcela úctyhodný výkon!

Po maturitě je pro nadbytek učitelů řadu let bez zaměstnání. V té době (1937-39) ještě absolvuje tři semestry na Škole vysokých studií pedagogických v Brně, po té jsou v českých zemích všechny vysoké školy německými okupanty uzavřeny.

Svoji učitelskou dráhu začíná jako praktikantka v

rodné Svitávce, kde zcela zdarma hospituje od 1. 9. 1937 do 30. 4. 1938. Z důvodu neutěšených finančních podmínek odchází na tři měsíce do dětské ozdravovny ČČK v Březolupích u Zlína, posléze opět hospituje na zdejší škole. V období mobilizace přebírá od učitelky Antonie Řepkové celou třídu.

V roce 1939 si bere za manžela učitele Josefa Hoffmana. Společně vychovávají dvě dcery, Evu a Zitu.

Po ukončení 2. světové války začíná již ve Svitávce pravidelně učit a to až do 31. 7. 1971, kdy odchází do důchodu. Ale i po té učí s menším pracovním úvazkem až do roku 1977 a to nejen v rodné obci, ale i na Zvláštní škole internátní v Boskovicích.

Paní učitelka Libuše Hoffmanová se vždy snažila uplatňovat nové metody výuky a rozvoj logického myšlení. Za to zaslouženě sklízela úspěchy. Obdiv a úctu získala také vynikajícími výsledky s výtvarným kroužkem, kdy práce talentovaných žáků pod jejím vedením získávaly na různých výstavách ocenění, diplomy a uznání a dostaly se dokonce do Československé televize. Celou řadu ocenění, diplomů a uznání dostala i sama za práci ve školství a cvičitelské činnosti.

Byla dlouholetou členkou TJ Sokol Svitávka a zastávala sokolské heslo: „V zdravém těle, zdravý duch“. Zpočátku ji František Řepka v sokolovně z galerky tajně kontroloval. Když poznal, jak si dobře vede, s důvěrou jí předal vedení všech ženských složek cvičenek. Stala se náčelnicí svitáveckého Sokola před okupací i po roce 1945. Absolvovala celou řadu různých kurzů, zejména cvičitelských, dokonce i brannou výchovu s vojenským vycvikem.

Paní učitelka Libuše Hoffmanová nás všechny tiše a navždy opustila 17. února letošního roku, jen několik dní před svými požehnanými čtyřicetými narozeninami. O tři dny později, v pátek, jsme se s ní rozloučili v místním chrámu sv. Jana Křtitele. Patřila k těm příkladným učitelům, na které se nikdy nezapomíná. A tak tu také zůstane nadále s námi v našich myslích a vzpomínkách.

Pavel Krejcar

Petr Halamka žil s hudbou v srdci

„Není smrti tam, kde byl život vyplněn prací, láskou a obětavostí.“ Tak znělo úvodní motto na listu, který oznamoval, že nás ve středu 4. března náhle a beze slůvka rozloučení navždy opustil pan Petr Halamka.

Nikomu se to nechtělo věřit, vždyť včera tu byl ještě mezi námi a plný života si povídal si se známými a přáteli. Tato zpráva byla neuvěřitelná, šokující – ale pravdivá. Vydal se na dalekou pouť do „muzikantského nebe“ a osířeli tak všichni muzikanti, které vychoval nebo s nimi hrával.

Ve Svitávce, kde se narodil a žil, byl vnímán především jako ředitel LŠU (později ZUŠ) v Letovicích. Připomeňme si alespoň krátce jeho životní příběh.

Narodil se 18. října 1939 a svoje hudební základy získává hrou na housle. Na doporučení profesora Václav Žilky tento hudební nástroj mění za klarinet B, jehož hru začíná studovat na kroměřížské konzervatoři v roce 1954, v letech 1956-58 však pokračuje na konzervatoři v Brně. Studium přeruší a nastupuje základní vojenskou službu, kde se uplatňuje jako talentovaný muzikant v různých vojenských hudebních tělesech.

Po návratu do civilu působí krátce jako vychovatel v České Třebové, kde vystudoval Střední průmyslovou školu železniční, později pracuje také v dělnické profesi v Letovicích a Boskovicích. V roce 1969 nastupuje do funkce metodika na hudebním úseku Okresního kulturního střediska (OKS) v Blansku a současně dokončuje přerušené studium hry na klarinet na brněnské konzervatoři u profesora Antonína Doležala

(1975).

V roce 1972 přichází na LŠU v Letovicích, stává se zástupcem ředitele a zakládá a vede Mládežnický dechový orchestr. Vyučuje žáky hře na dechové hudební nástroje, od roku 1979 až do konce července roku 2000 je na této škole ředitelem. Prvního dne následujícího měsíce přebírá ZUŠ v Letovicích i dirigentskou taktovku Mládežnického orchestru nový ředitel Petr Křivinka, Petr Halamka zůstává ve funkci zástupce ředitele a učitele na dechové hudební nástroje.

Celý život žije hudbou, ta je pro něj alfou i omegou – prostě vším. Mistrně ovládá nejen klarinet, ale především altsaxofon, v té době nepostradatelné hudební nástroje každého orchestru či kapely. Je nejen bystrým čtenářem notových zápisů, ale i velice dobrým improvizátorem. Ovládá výborně techniku i frázování, má výrazný, až krystalicky čistý tón. Ať již jako sólista nebo kolektivní hráč, dokáže se přizpůsobit stylu hry.

V letech 1955-56 je členem dechové hudby Vitka Svitávka, kterou tehdy vedl František Hlaváček, poté působí v souboru OB ČSM Svitávka (1956-57). Počátkem šedesátých let, kdy vzniká široký střední proud moderní populární hudby, zakládá (1961) svoji vlastní taneční kapelu Synkopy, jejíž existenci lze datovat až do roku 1974. V ní začne později zpívat i jeho manželka Milada. I když dal dohromady vynikající muzikanty z širokého okolí, přesto se svými oběma hudebními nástroji i způsobem hry v kolektivu dominuje.

Po zániku vlastní kapely jej můžete následující dva roky pravidelně vídat na tanečních večerech pořádaných v zámecké stylové restauraci na „Jízdárně“ v Boskovicích v Lidové muzice Boskovice, kterou tehdy vedl zpěvák a muzikant Karel Henek. Po té jej získá do svého středu taneční kapela Karbo Kunštát (1976-78), rád si zahraje i se Swingovou hudbou, kterou tehdy vedl primář boskovické nemocnice MUDr. Miloš Straka. Po odchodu výborného kamaráda Josefa Dohnálka z dnes již legendární taneční kapely Vesmír Sebranice, se Petr Halamka stává stálým členem tohoto hudebního souboru v letech 1975-76.

Při uvedeném výčtu nesmíme zapomenout na dlouholeté působení v Symfonickém orchestru města Blanska (1969-74) a také na zajišťování hudebních doprovodů k celé řadě estrád, písničkových pořadů a dalších kulturních akcí. A to nejen ve Svitávce.

Ani v důchodě nezůstává mimo hudební dění. Až do posledního okamžiku spolupracuje s Dechovým orchestrem města Blanska, jako jeho umělecký vedoucí. Říkal: „Pravidelně se tu scházím s kamarády muzikanty, jejichž věkový průměr v tomto tělese je více než 70 roků, a stále si uhrájí svůj part.“ V hudební škole ve Svitávce rozpracovává školičku pro začínající tubisty. V roce 2007 vydává publikaci nazvanou 30 LET S ORCHESTREM, která mapuje činnost Mládežnického dechového orchestru při ZUŠ Letovice. Chystá se realizovat přepis dokumentárních záběrů z mnoha vystoupení tohoto orchestru u nás i v zahraničí z videokazet na DVD. Náhle ale cestu překříží ona osudná středa.

Koncem loňského prosince jsme se s Petrem setkali v užším kruhu při oslavě sedmdesátin Františka Okáče v kavárně Pod dubem ve Svitávce. Vzpomínalo se i trochu plánovalo. Nikdo v té chvíli netušil, že je to jeho poslední posezení v kruhu současných i bývalých muzikantů a kamarádů oslavence, kteří sem byli pozváni. Přitom sám již trochu přemýšlel nad oslavou svých sedmdesátin, které chtěl oslavit – jak jinak, než s muzikanty.

Za celý svůj učitelský život vychoval řadu skvělých hudebníků, kteří se s ním přišli do smuteční obřadní síně města Boskovic rozloučit. Na své cestě na věčnost mohl ještě zaslechnout řadu krásných tónů a melodií, které mu s vděčností a srdci plnými smutku přišla zahrát téměř stovka jeho odchovanců a kamarádů.

Petře! Čest Tvoji památce.

Pavel Krejcar

Skupina Synkopy v roce 1968

Sport

Sportovec roku 2008

Dne 8. 4. 2009 se v budově Úřadu městyse Svitávka konalo slavnostní vyhlášení „Sportovec roku 2008“. Vyhlášení se zúčastnil starosta městyse ing. Martin Cetkovský, místostarosta Jaroslav Zoubek, hosté ze základní školy a sportovních klubů a další příznivci sportu.

Ocenění získali tito sportovci:

za Cykloklub Svitávka – oddíl kolové

Jiří Hrdlička a Radim Hasoň

Pavel Loskot a Radim Lepka

Pavel Richter a Martin Hudský

Filip Zahálka a Jan Zouhar

za Sportovní klub zrakově postižených

Lukáš Šacher

za Základní školu Svitávka:

Zdena Šedová
Monika Freharová
Zuzana Peschlová
Kristýna Prudilová
Pavla Alexová

Michaela Boháčová
za Sportovní klub Moravan Svitávka – oddíl kopané
Vít Hanák
Karel Hruška
Ladislav Dvořák

Kultura

Kalendář Svitávky 2010 aneb fotografujeme pro radost a na památku

Jak již bylo prezentováno v prosincových RL, připravuje se opět vydání nástěnného kalendáře městyse Svitávka 2010. Jeho formát (zda na výšku, či na šířku) bude záležet jen na fotografech amatérech a množství dodaných fotozáběrů v digitální podobě. Téma je obdobné jako v loňském roce – nové pohledy na důvěrně známá místa našich ulic, různých zákoutí, budov, památek, stromů, případně dalších zajímavostí z okolní svitávecké přírody. Úspěšní fotografové budou odměněni. Nejpozdější termín odevzdání snímků v digitální podobě vypálených na disku CD na Úřad městyse Svitávka je 22. září 2009.

Pavel Krejcar

Tvořivá škola v Sulíkově

Dětský divadelní kroužek se ve středu 8. 4. 2009 v doprovodu svých vedoucích a rodičů vydal do tvořivé školičky v Sulíkově. Přivítala nás paní ředitelka s hodnou paní učitelkou a ihned se začala tvořit velikonoční výzdoba. Děti s radostí malovaly květináčky, vystříhovaly zajíčky a kačenky, vyráběly z vajíček zvířátka.

Jeden tatínek, který nás doprovázel vyrobil překrásného kohouta ze slámy, tak že jsme se postupně zapojili také, a s hravostí dětí nám šla výroba dekorací hezky od ruky. Strávili jsme moc hezké odpoledne, připomněli si tradici velikonoce a slíbili jsme paní ředitelce, že rádi přijedeme zase.

Martina Klimešová

Svitávka má rekord České republiky

V sobotu 14. března 2009 Ochotnické divadlo Svitávka uspořádalo 9. maškarní ples. Součástí programu byl pokus o rekord – Největší počet princezen na jednom místě. Komisař z Agentury Dobrý den z Pelhřimova napočítal v 22.00 hod. v místní sokolovně 155 princezen – čímž byl vytvořen REKORD ČR, který je již nyní zapsán v Knize rekordů ČR. Ze všech princezen byla vybrána "nejkrásnější princezna", kterou se stal p. Petr Hudský a nejoriginálnější princeznou byla zvolena p. Jarka Maršálová. Oba získali dárkový poukaz na zájezd dle vlastního výběru od Cestovní kanceláře p. Matušky. O půlnoci byla vydražena korunka nejkrásnější princezny, výtěžek z dražby bude věnován dětem z Dětského divadelního kroužku na jejich každoroční tábor. Výtěžek z celé této akce bude použit na úhradu nákladů, spojených s konáním dalších akcí, které pořádá Ochotnické divadlo pro děti (např. Dětský den, Dýňová slavnost, Mikulášská nadílka, Dětský maškarní karneval...).

Členky Ochotnického divadla Svitávka děkují všem, kteří se zasloužili o získání rekordu ČR – Největší počet princezen na jednom místě.

Českou knihu rekordů se svitáveckým rekordem, případně i s uvedením Vašeho jména – účastníka rekordu, si můžete objednat na Úřadě městyse Svitávka nebo na tel. 723 509 548. Cena je 399,- Kč.

Miroslava Holasová
Ochotnické divadlo Svitávka

O VYTVOŘENÍ ČESKÉHO REKORDU
Nejvíce princezen na jednom místě

**Ochotnické divadlo
Svitávka**

zorganizovalo maškarní ples, v rámci kterého oficiálně
prošlo branou vytvořenou z šípkových růží celkem 155 li
v kostýmech princezny. Každý z účastníků musel mít
na sobě princeznovské šaty a korunku.

Rekordu bylo dosaženo 14. března 2009 v sokolovně ve Svitávce
v rámci 9. maškarního plesu Ochotnického divadla Svitávka.

Luboš Rafaj Ing. Josef Vaněk Miroslav Marek

V Pelhřimově, 20. března 2009

A G E N T U R A

Základní škola

Na základní škole ve Svitávce začaly Velikonoce.

Vítání jara spojili žáci a vyučující uspořádáním velikonočního jarmarku. V úterý 6. dubna se školní chodba proměnila v tržnici se stánky, které nabízely návštěvníkům spoustu vlastních rukodělných výrobků – malovaná vajíčka, perníčky, upletené pomlázky, ošatky, dekorace do oken i bytu a mnohé další.

Velkou odměnou pro děti byl zájem ze strany veřejnosti, rodičů a prarodičů, kteří si přišli jarmark nejen prohlédnout, ale také nasbírat inspiraci pro výzdobu svých bytů. Mnozí neodcházeli s prázdnou a zdařilé dekorace si odnášeli s sebou domů.

Přejeme si, aby se i velikonoční jarmark stal na naší škole tradicí, stejně jako vánoční jarmark a děkujeme všem žákům za zajímavé a pestré výrobky.

Marcela Langrová

Třídíme odpady v rámci Recyklohraní

Naše škola se zapojila do školního recyklačního programu Recyklohraní. Program pořádají neziskové společnosti ASEKOL, ECOBAT a EKO-KOM, které zajišťují sběr a recyklaci vysloužilých elektrozařízení, baterií a obalů.

Cílem projektu je zvýšit povědomí o třídění odpadů u mladé generace a také zajistit recyklaci drobných vysloužilých elektrozařízení a baterií v co nejvyšší míře.

V rámci projektu **Recyklohraní** je naše škola vybavena sběrnými nádobami na použité baterie a drobná elektrozařízení. Sběrné nádoby poskytnuté společnostmi ASEKOL a ECOBAT jsou umístěny v 1. patře a v suterénu budovy školy.

Žáci mohou do školy nosit nepotřebné drobné elektrospotřebiče (například starý mobil, kalkulačku, telefon, elektrohračku, drobné počítačové vybavení, discman nebo MP3 přehrávač) a baterie a akumulátory.

Zároveň se také se mohou zapojit do zábavných her a soutěží, výtvarných či fotografických úkolů a kvízů z oblasti třídění a recyklace odpadů, které budou organizátoři projektu zadávat.

Za nasbírané vysloužilé baterie a drobná elektrozařízení a splněné úkoly získáme body, za něž žákům budeme moci pořídit různé učební pomůcky, hry i vybavení pro volný čas. Katalog odměn a další informace o projektu jsou Vám k dispozici na www.recyklohrani.cz.

Rodiče, i Vy se můžete do **Recyklohraní** zapojit. Máte-li doma vybité baterie, či vysloužilé drobné elektrospotřebiče, věnujte je svým dětem. Zajistíte tak jejich recyklaci a svým dětem pomůžete získat body na nákup odměn.

Andrea Němcová – koordinátor akce

Sběr starého papíru

Žáci Základní školy ve Svitávce provedou dne 28. dubna 2009 sběr starého papíru. Sběr se uskuteční od 14,00 do 16,00 hodin. V případě nepříznivého počasí se termín sběru překládá na 7. května 2009. Žádáme spoluobčany, aby sběr nachystali ve svázané formě před své domy, anebo ho dopravili do školy.

Děkují a na spolupráci se těší žáci základní školy.

Mateřská školka

Než jsme v MŠ uvítali jaro

„Zimo, zimo táhni pryč“ tak zněly verše dětí začátkem dubna, když vynášely MORANU, MOŘENU, SMRTKU jako symbol spojený s koncem zimy a počátku jara. Figurka SMRTKY se zhotovila ze slámy, režné košile, korále z vyfouknutých vajíček omotané barevnými stuhami na dřevěné tyči. Děti ji vynesly a svrhly do potoka, aby nám „odnesla“ zimu.

„Jaro, jaro, jaro už je tu“ Není to jen proto, že děti na vycházce další den uviděly na komíně ZŠ čápa, ale i proto, že se blíží Velikonoce. S maminkami jsme se domluvili, že si uděláme v MŠ tvořivé odpoledne. Některé již vyráběly s dětmi doma, do MŠ donesly jarní věnečky, kytičky, zdobená vajíčka. Učili jsme se plést „pomlázku“, paní kuchařka nám upekla velikonočního beránka. Děti zasely obilí, domalovaly vajíčka a Velikonoce mohou začít.

MŠ Svitávka

Víte, že . . .

V únorovém čísle RL jsem zveřejnil základní informace ke kamennému mostu nad železniční tratí V Domkách, který lze již považovat za technickou památku. Uvedený článek vyvolal diskusi s rozdílnou interpretací důvodů jeho postavení. Tento most je zakreslen na vojenských mapách z let 1836-1852 (II. vojenské mapování – Františkovo, měřítko 1: 28 800) a dále i v následujících letech 1876-1878 (III. vojenské mapování – Františko-Josefské, měřítko 1: 25 000). Za železniční tratí ze strany Sebranic je na těchto mapách vyznačena jediná nemovitost a tou je Signalhütte – návěstní budka (později malý strážní domek). Z uvedeného vyplývá, že stavba tohoto mostního objektu byla realizována z důvodu umožnění přístupu přes nově vzniklý hluboký zářez na poměrně rozsáhlou, zemědělsky obdělávanou část katastru Svitávky a současně i ke zřízené návěstní budce. Tvrzení, že by se měla na jeho stavbě jakýmkoliv způsobem podílet firma Moses Löw-Beer je výplodem bujné fantazie. Jsem přesvědčen, že pátrání v archívech by nepřineslo žádné jiné objektivní vysvětlení.

Pavel Krejcar